SKATTENYTT

OFFICIELLT ORGAN FÖR TAXERINGSNÄMNDSORDFÖRANDENAS RIKSFÖRBUND

DISTRIBUTÖR AV MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTENÄMNDEN Nr 7 1970

Trav- och galoppsportverksamhet

Av revisionsintendenten Sven Blomqvist

Trav- och galoppsporten har i vårt land vuxit sig allt starkare och detta yttrar sig för vår del så att avdrag för underskott i rörelse yrkas av allt flera. Är dessa avdrag berättigade enligt nuvarande praxis? Svar härpå har varit mycket svårt att få. Det visar sig nämligen att ämnet behandlats ytterst sparsamt i skattelitteraturen (TN 1961 sid 160 och 260). Nedanstående synpunkter får därför i viss mån betraktas som ett diskussionsinlägg.

En häst

Inkomst av en häst som uteslutande används i tävlingsverksamhet utgör ej skattepliktig inkomst. Detta framgår av rättsfallet RÅ 1964 ref. 9 (SN 1964 sid 374). Fråga var här om en enda travhäst, vilken i flera år deltagit i tävlingar. Ägaren drev ej jordbruk utan hade hållit hästen i träning hos professionell tränare. Hästen hade ej använts i avel. PN = KR beskattade ej den skattskyldige för den under beskattningsåret uppkomna nettointäkten av cirka 19.000 kr. RR lämnade TI:s besvär utan bifall, enär tävlingsverksamhet med travhästen inte kunde anses hänförlig till någon förvärvskälla och den under året uppkomna nettovinsten i denna verksamhet fördenskull ej kunde anses utgöra beskattningsbar inkomst. Samma utgång förekom i tidigare mål, RÅ 1961 Fi 1506.

Två eller flera hästar

När blir då verksamheten beskattningsbar? Full klarhet har inte kunnat vinnas men viss ledning kan man få ur följande rättsfall.

1) RÅ 1960 Fi 41 (SN 1960 sid. 291). Kassör M uppgav som enda inkomst lön med 15.153 kr och yrkade avdrag för underskott av travrörelse med 3.685 kr. Inkomsten i rörelsen, insprungna priser, uppgick till 5.900 kr och avdragen till 9.585 kr, varav tränararvoden 5.850 kr och insatser 1.882 kr. M hade själv tränat de tre hästar som ingick i rörelsen och hade för avsikt att under hösten 1954 söka körarlicens. PN vägrade avdrag

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

för underskott. KR som ansåg M ha bedrivit yrkesmässig travrörelse, medgav avdrag. RR: ej ändring på besvär av TI.

2) RÅ 1966 Fi 326–27 (SN 1966 sid. 335). Dir. B angående inkomsttaxering 1956 och 1957. – B ägde en fjärdedel i ett stall, vars verksamhet börjat 1954. Verksamheten bedrevs 1955 med en galopphäst och 1956 med ett modersto, en 2-åring och en 1-åring. Vid 1956 års taxering hade B yrkat avdrag för underskott med 1.077 kr och vid 1957 års taxering med 3.031 kr. PN = KR: ej avdrag enär rörelse ej ansågs föreligga. Hos RR anförde B att verksamheten 1963 bedrevs med 6 avelsston, 2 åringar, 4 föl och 5 löpningshästar. RR: ej ändring beträffande 1956 års taxering. Beträffande 1957 års taxering yttrade RR: Med hänsyn till vad som upplysts angående omfattningen av den under samma år bedrivna verksamheten för uppfödning och hållande av tävlingshästar bör denna verksamhet betecknas som rörelse.

3) RÅ 1964 Fi 286 (SN 1964 sid 285). Dir S angående inkomsttaxering 1960. S drev tillsammans med en broder sedan år 1950 stuteri- och kapplöpningsverksamhet med 8—16 hästar. I deklarationen, vari S uppgav inkomst av tjänst med 223 000 kr och inkomst av kapital med 44 700 kr yrkade S avdrag för underskott av rörelse med 96 454 kr. PN medgav ej avdrag enär verksamheten under åren 1950—1959 lämnat underskott med tillhopa 799 265 kr varför det måste antagas att verksamheten inte drivits i förvärvssyfte. Hos KR framhöll S att verksamheten, som under 10 år lämnat 703 608 kr i bruttointäkter, måste godtagas som yrkesmässig förvärvskälla. Att verksamheten varje år lämnat underskott inverkade inte på dess karaktär av förvärvskälla. KR: ej bifall — RR: Med hänsyn till omfattningen av ifrågavarande stuteri- och kapplöpningsverksamhet och det sätt varpå den bedrivits får denna verksamhet anses som rörelse. S får därför anses berättigad till avdrag med yrkat belopp.

Av dessa rättsfall torde följande slutsatser kunna dragas.

1) Finns tre hästar (jämför dock 2 nedan) eller flera anses verksamheten i allmänhet såsom rörelse.

2) Är fråga om ett avelssto, som nedkommer med föl torde verksamheten anses som hobby. Denna uppfattning kommer även till synes i anmärkningen till det i Sv. Skattetidning RR-utslag 1966 sid 44 återgivna utslaget från den 2.3. 1966. Så torde betraktelsesättet även bli när fråga är om ett sto med två föl.

Ovanstående löser dock inte samtliga problem. Man kan mycket väl tänka sig följande förhållanden:

a) vid årets början finns en häst. I början på året inköpes två hästar, vilka försäljes i slutet av året. Är här fråga om rörelse?

b) i ett stall finns två hästar. Båda är hingstar. Rörelse?

c) i ett stall finns en hingst och ett sto. Rörelse?

d) innebär hållandet av *en* avelshingst rörelse?

Beträffande b) och c) torde dock gälla att om någon eller båda användes för avel fråga blir om inkomst av rörelse. Så torde nog även vara fallet med d) enär hingsten uppenbarligen hålls enbart i vinstsyfte.

Beträffande a) ovan bör enligt min mening det förhållande, som rått under större delen av året vara gällande. Detta innebär i nämnda exempel att bl. a. eventuell förlust vid försäljningen av hästarna blir avdragsgill. — Är detta antagande allmängiltigt? Denna fråga kan inte besvaras med ett klart ja. Jag syftar

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

härvid på rättsfallet RÅ 1968 Fi 1953. TI angående affärschefen L:s inkomsttaxering 1962. Där hade taxeringsnämnden ansett att L haft nettointäkt av travrörelse med 4.761 kr. I besvär till PN yrkade L att beskattningen skulle undanröjas, enär verksamheten borde hänföras till hobby. TI anförde bl. a. att L under hela beskattningsåret ägt en travhäst samt under tiden 4.1—20.10 ytterligare en travhäst och under tiden 28.10—31.12 en annan travhäst samt att bruttointäkterna uppgått till 19.675 kr och kostnaderna till 14.914 kr. TI hävdade med hänsyn till föreliggande uppgifter rörande verksamhetens omfattning att rörelse fick anses föreligga. PN biföll L:s besvär. KR: ej ändring. RR yttrade: Med hänsyn till omfattningen av travsportverksamheten och det sätt varpå den bedrivits får verksamheten anses som rörelse.

I detta sammanhang synes en varning böra utfärdas för rättsfallet RÅ 1964 Fi 309. Där ansåg RR visserligen att det var rörelse men vägrade avdrag för underskott eftersom den skattskyldige ej utrett hästarnas skattemässiga värde. Läser man rättsfallet utan att närmare känna till de särskilda omständigheterna får man nämligen lätt den uppfattningen att ett sto och ett föl utgör kriterium för rörelse. Så torde emellertid ej alltid vara fallet.

Tumregel: Finns två avelsdugliga djur, varav något användes i avel, kan det bli fråga om rörelse.

Aktivering av uppfödningskostnader och dessas fördelning

I det här tidigare omtalade rättsfallet RÅ 1966 Fi 327 yttrade RR bl. a. följande:

"Utgifterna för skötsel och underhåll av avelshäst och ungdjur kunna i den mån rörelsen tillförts däremot svarande värde, icke anses som avdragsgilla kostnader utan äro att hänföra till kapitalinvestering. Avdrag bör emellertid medgivas för minskning i hästarnas anskaffningsvärde, nämnda investering inberäknad."

Av detta rättsfall framgår att hästarna är att betrakta som inventarier i rörelsen. Värderingen bör därvid grundas på inköpspris eller annat anskaffningsvärde, i vilket uppfödningskostnaden skall inräknas. Detta belyses också av RÅ 1968 Fi 1943 (SN 1969 sid 249), där RR bl. a. yttrade.

Vid bedömande av rörelsens resultat kan utgifter för underhåll och skötsel av avelshäst och föl (totalt fanns i rörelsen 4 hästar) i den mån rörelsen tillförts däremot svarande värde, ej anses som avdragsgilla kostnader utan som kapitalinvestering. Avdrag bör därför medgivas för minskning av hästarnas anskaffningsvärde, nämnda investering inberäknad. Enär H vid tidigare års taxeringar åtnjutit avdrag för samtliga utgifter i rörelsen kan H, i brist på närmare utredning, icke anses berättigad till avdrag i avelsverksamhet med högre belopp än som motsvarar 10 % av de uppgivna utgifterna i detta hänseende. Påpekas bör att en ledamot ville vägra avdrag.

Utslaget visar bl. a. att investeringskostnader vare sig de nedlagts sedan rörelsen startats eller under ett förberedande stadium skall utgöra underlag för avskrivning. När kan man då börja skriva av på en unghäst? Många har hävdat att avskrivning inte bör medgivas förrän en häst börjat tävla. Till försvar för denna tankegång kan bl. a. anföras att avskrivning ej bör ske förrän en tillgång är färdig att

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

tas i bruk. Denna tankegång har dock inte kommit till uttryck i rättsfallet RÅ 1966 Fi 327.

Ytterligare en omständighet talar för att värdeminskningsavdrag bör medgivas på en ej tävlingsfärdig unghäst. Jag tänker då på det fall att redovisning sker enligt form 8 a, d. v. s. dubbel bokföring användes. Angående denna redovisningsform har ibland vid diskussioner hävdats att beträffande hästsportrörelser räkenskapsenlig avskrivning inte skulle vara tillåten enär fråga är om levande inventarier. Något stöd för denna uppfattning kan man dock ej finna varken i lagstiftningen eller i hithörande litteratur. Det torde därför få anses klart att räkenskapsenlig avskrivning ej kan vägras.

I detta sammanhang uppkommer frågan hur länge kostnaderna för en unghäst skall behöva aktiveras. Något svar härpå har jag inte lyckats finna. Dock bör enligt min mening kostnaderna bli direkt avdragsgilla det år, hästen börjar tävla, vilket oftast sker vid 3 års ålder.

I sistnämnda rättsfall har utsagts att utgifterna för underhåll och skötsel av avelssto och föl skall aktiveras. Dock framgår ej av rättsfallet till vilket djur dessa kostnader skall hänföras. Detta kan förefalla egalt. Så är dock ej fallet. Detta belyses av följande exempel.

Ett sto övergår vid 6 års ålder till avel. Anskaffningsvärdet har varit 15.000 kr och återstående restvärde utgör 9.000 kr (10 % avskrivning). År 1970 när stoet är 7 år får det sitt första föl (här har förutsatts att fölet det år det föds ej drar några större kostnader, jfr dock nedan om språngavgifter). Då uppfödningskostnaderna skall aktiveras och dessa torde kunna beräknas till cirka 4.000 kr per år utgör restvärdet den 31.12. 1970 11.100 kr enligt följande.

Ingående värde	9 000
Aktiverade kostnader	4 000
	13 000
./. 10 % avskrivning på 19 000 kr (15 000 + 4 000)	1 900
	11 100

Enligt inhämtade uppgifter är ett sto avelsdugligt i vart fall fram till det femtonde året. Om man utgår från det extrema fallet att nämnda sto får ett föl varje år t. o. m. det år det är femton år gammalt skulle återstående värdet efter avskrivningar efter 10 %, vara 18 000 kr. Då slaktvärdet kan beräknas till cirka 1 600 kr uppkommer en utrangeringsförlust på 16 400 kr.

Skulle i ovan nämnda exempel avskrivning medgivas efter 20 % blir restvärdet 8 000 kr. Även i detta fall blir utrangeringsförlusten stor.

Då vid utrangeringen restvärdet i möjligaste mån bör motsvara det belopp som kan erhållas vid en försäljning är ovan nämnda metod antingen avskrivning sker efter 10 eller 20 % ej bra. En bättre lösning är att hänföra kostnaderna till fölet. Detta innebär å andra sidan att om avskrivning sker efter 10 % stoet är avskrivet redan vid 12 års ålder eller vid 1975 års utgång. Sker avskrivning efter 20 % har

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

full avskrivning uppnåtts redan vid 1972 års utgång. Även om avskrivningen efter 20 % kan förefalla alltför snabb med hänsyn till verkliga värdet synes dock denna lösning vara att föredraga framför den första, särskilt om tidigare avkommor visat sig mindre framgångsrika på tävlingsbanorna.

En tredje lösning, som kan förefalla vara den lämpligaste är att fördela nämnda kostnader mellan stoet och fölet. Om halva kostnaden eller 2 000 kr hänföres till stoet skulle detta med utgångspunkt från ovan nämnda exempel innebära efter 10 % avskrivning ett restvärde på 9 000 kr och efter 20 % ett restvärde på 4 000 kr.

I uppfödningskostnaderna skall givetvis inräknas språngavgifter. Hur dessa fördelas kan förefalla vara av underordnad betydelse. Med tanke på de avgifter som utgår är så dock ej fallet. Språngavgifterna kan nämligen uppgå till avsevärda belopp. Sålunda utgör nu avgiften för en av de bästa hingstarna 2 000 kr vid språng vartill kommer 3 000 kr vid levande föl. Avgiften bör tveklöst hänföras till fölet. Nedkommer stoet ej med föl, är avgiften direkt avdragsgill.

Har då ovanstående resonemang någon betydelse vid taxeringen? Frågan kan besvaras med ja. Både vid planenlig avskrivning samt räkenskapsenlig avskrivning enligt alternativ 2 (= kompletteringsregeln) är det av största betydelse att anskaffningsvärdet har fastställts riktigt.

Kan då inte hästar, i vart fall föl, utgöra omsättningstillgångar i en rörelse? — Rent redovisningstekniskt torde så vara möjligt. Är fråga om avelsverksamhet av större omfattning torde i synnerhet ungdjuren kunna redovisas som omsättningstillgång, i vart fall då avsikten uppenbarligen är att vid lämpligt tillfälle försälja dem.

Nedtrappning av rörelse

Tidigare har framhållits att innehavet av en häst mera sällan utgör grund för beskattning. När fråga är om nedtrappning av verksamhet som tidigare bedömts som rörelse torde frågan vara fullt klar. Bl. a. nedanstående rättsfall jämte förhandsbeskedet utvisar att beskattning skall ske.

RÅ 1966 Fi 1199. L hade i flera år, åtminstone sedan 1948, bedrivit travsport först med två hästar och från 1959 med en häst. Verksamheten hade fram till 1961 års taxering av såväl L som taxeringsmyndigheterna ansetts som rörelse varvid L beskattats för överskott och fått avdrag för underskott. Från och med taxeringsåret 1961, då hästantalet nedbringats till en ansåg L i motsats till TN, PN och KR att fråga var om hobbyverksamhet. Han åberopande förgäves rättsfallet RÅ 1964 ref. 9. RR ändrade emellertid ej underdomstolarnas utslag.

RN 1966 nr 4:7. X bedrev travsportverksamhet och hade haft följande antal hästar (under större delen av respektive år): 1956 1, 1957 1, 1958 1, 1959 2, 1960 3, 1961 3, 1962 2, 1963 1 och 1964 1. X hade numera en häst. MKPN hade ansett att verksamheten under åren 1961 och 1962 varit att hänföra till rörelse. Frågan huruvida verksamheten var att hänföra till rörelse eller ej var på besvär av X föremål för prövning av KR beträffande 1962 och 1963 års taxeringar samt av MKPN angående 1964 års taxering. X hade för avsikt att under år 1965 avveckla verksamheten och försälja sin kvarvarande häst. Han anhöll att RN skulle förklara att den 1965 bedrivna verksamheten utan samband med uppfödning eller träning icke skulle anses utgöra rörelse — RN: X:s verksamhet under tidigare år har varit att hänföra till rörelse. Den omständigheten att han sålt övri-

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

ga hästar har inte medfört att den återstående hästen upphört att vara tillgång i rörelse. På grund härav utgör försäljningssumman skattepliktig intäkt av rörelse. RR lämnade X:s besvär utan bifall.

Rörelse eller binäring till jordbruk?

RÅ 1961 Fi 1680 (SN 1961 sid 173). E ägde en jordbruksfastighet med taxeringsvärde av 42 000 kr och med en areal av cirka 10 har åker och 5 har skog. Han hade under år 1954 realiserat sin nötkreatursbesättning. Däremot hade han utökat antalet hästar genom inköp av 5 travhästar under beskattningsåret. Vid utgången av 1953 hade han 3 hästar och vid utgången av 1954 7 hästar. Han yrkade vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet avdrag med 11 300 kr för kostnad för inköp av de 5 hästarna. Såsom intäkt av fastighet upptogs bl. a. en post "Travklubben" om cirka 9 000 kr. PN ansåg, att travsportverksamheten utgjorde rörelse. PN vägrade därför avdrag för kostnad för inköpet av hästarna men medgav avdrag för värdeminskning av hästarna med 1 130 kr, vilket motsvarade 10 % å 11 300 kr. — Hos KR framhöll E att han skulle bli dubbelbeskattad vid framtida försäljning av inköpta hästar, om han inte fick avdrag för inköpskostnaden. Han skulle nämligen då ha att upptaga bekommen likvid såsom intäkt men icke få avdrag med annat belopp än det jämförelsevis ringa värdeminskningsavdraget. KR ansåg att verksamheten utgjort binäring till jordbruk samt att inköpet av hästarna utgjorde nyuppsättning, i följd varav yrkandet icke föranledde ändring i PN:s beslut. — RR: ej bifall med följande motivering: Med hänsyn till vad som upplysts angående dels storleken av E:s jordbruksfastighet och dels omfattningen av E:s verksamhet för uppfödning och hållande av travhästar får denna verksamhet anses som rörelse. De för denna anskaffade hästarna äro att anse som inventarier i rörelsen. E är icke berättigad till avdrag för köpeskillingen vid inköp av hästar för rörelsen och skall, då häst avyttras, upptaga likvider därför såsom intäkt men är vid avyttring eller utrangering av i rörelsen ingående häst berättigad åtnjuta avdrag för vad som av anskaffningskostnaden återstår i beskattningshänseende oavskrivet.

RÅ 1968 Fi 2182 (SN 1969 sid 248). S hade de senaste åren haft omkring 10 hästar på sin jordbruksfastighet (taxeringsvärde 192 000 kr). Han hade uppfött hästar, något år även köpt och sålt hästar, de senaste sju åren för 30 000 kr. Under dessa år hade han även deltagit vid travtävlingar och tjänat cirka 120 000 kr. — Under 1961 hade S sålt tre hästar och skänkt en son två hästar. S ansåg att det var fråga om skattefri realisation.

RR yttrade: Med hänsyn till vad som upplysts angående dels den jordbruksareal, S själv brukat, dels omfattningen av hans verksamhet för uppfödning och hållande av travhästar får denna verksamhet anses som rörelse. De för denna anskaffade hästarna är att anse som inventarier i rörelsen. Intäkten av avyttrade och värdet av bortgivna hästar utgör intäkt av rörelsen. Enär rörelsen vid tidigare taxeringar behandlats som binäring till jordbruk och S vid beräkningen av inkomst av jordbruksfastighet åtnjutit avdrag för kostnad för hästförvärv och hästuppfödning, kan det icke antagas att något av hästarnas anskaffningsvärde i beskattningsavseende kvarstår oavskrivet. S är ej berättigad till avdrag för hästarnas anskaffningsvärde.

RÅ 1966 Fi 1194 (SN 1967 sid 230—231). På sin jordbruksfastighet hade A bedrivit hästuppfödning och travsportverksamhet. Verksamheten hade startats 1943 med två hästar och två föl. Sedan fastigheten delvis tagits i anspråk för väg och därför blivit olämplig för verksamheten, sålde A 1958 på auktion 10 hästar i åldern 1—15 år för sammanlagt 34 800 kr. Två ston och ett föl såldes icke. I samband med ianspråktagandet av mark för vägen tilldömdes A ersättning för förlorad goodwill vid verksamhetens nedläggande. RR yttrade: Med hänsyn till vad som upplysts rörande omfattningen av A:s verksamhet för uppfödning och hållande av travhästar samt till omständigheterna i övrigt får verksamheten anses såsom rörelse. Köpeskillingen för de försålda hästarna, 34 800 kr, skall därför i sin helhet upptagas såsom intäkt.

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

Tävlingsverksamhet m.m. i samband med jordbruk

Ovan har angivits fall då bedömningen blivit den att fråga ej ansetts vara om binäring till jordbruk utan om rörelse. Detta blir än tydligare om särskild personal anlitats och om hästar uppstallats större delen av året vid någon travbana.

Drivs tävlingsverksamheten i nära samband med jordbruket och endast i mindre omfattning, särskilt om fråga är om kallblod ("isbjörnar"), torde binäring till jordbruk föreligga. Användes hästarna dessutom i jord- eller skogsbruket och sköts av gårdens driftpersonal torde frågan vara fullt klar. Finns flera hästar och blott en används för tävlingar kan man nog ej tala om en hobby utan redovisning skall ske på jordbruksbilagan.

Finns på gården ett varmblod avsett för ägarens och hans familjs personliga trevnad, kan hästen dock i regel ej anses hänförlig till jordbruket. I detta fall bör beskattningen ske så att som tillkommande post upptages ett värde som motsvarar avdragna utgifter plus foder.

Beskattning av premier och priser för uppfödning av hästar

Till uppfödare av hästar kan utgå vissa premier och priser, såsom lantbruksstyrelsens uppfödarpremier, förärvningspremier samt tilläggspris för vissa av staten inköpta hingstföl, hushållningssällskapens premieringspris samt Svenska Ridsportens Centralförbunds uppfödarpremier. Frågan huruvida dessa premier och priser utgör skattepliktig intäkt i hästuppfödningsverksamhet har behandlats av RR efter besvär av ett bolag. Anledningen till detta besvär var den att RN i förhandsbesked förklarat premierna och priserna skattepliktiga. I utslag den 16.12. 1955 fann RR ej skäl att göra ändring i RN:s beslut, RN 1955 nr 2:5 (jfr Mutén, Tre skatterättsliga uppsatser sid 104). Se också RÅ 1966 Fi 184 (SN 1967 sid 322).

Beskattningsort

Enligt 61 § KL skall som fast driftställe i rörelse anses plats, på vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande funnits särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning såsom kontor, fabrik, verk o. d. Hur detta problem skall lösas beträffande tävlings- och uppfödningsrörelse torde framgå av nedanstående två rättsfall.

RÅ 1959 Fi 634. E som var bosatt i Vara, bedrev bl a hästuppfödnings- och travsportrörelse med ett antal hästar, som under tid då de icke tränats eller tävlat på banorna i Åby, Solvalla och Jägersro, varit stationerade på gårdar i och omkring Vara. Administrationen sköttes från E:s kontor i Vara. I verksamheten uppkom under beskattningsåret 1954 underskott med 10 127 kr, som av PN och KR medgavs till avdrag vid taxering enligt Si men ej vid taxering enligt KL i Vara köping, enär underskottet ej ansetts hänförligt till köpingen. RR medgav vid sistnämnda taxering avdrag med hälften av underskottet samt yttrade: Den av E bedrivna hästuppfödnings- och travsportrörelsen har, enligt vad handlingarna i målet få anses utvisa, under beskattningsåret bedrivits under sådana förhållanden, att väl hästuppfödningen men icke travsportverksamheten må anses i beskattningshänseende hänförlig till E:s hemortskommun. Det i nämnda rörelse uppkomna underskottet får med hänsyn till omständigheterna anses till hälften belöpa å hästuppfödningen — tax. 1955.

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38

Anm. Inkomst av travsportrörelsen torde ha ansetts hänförlig till de kommuner, där tävlingar ägt rum.

RÅ 1960 Fi 1498 (SN 1961 sid 143). Dir A vars hemortskommun var Göteborg bedrev bl. a. stuteri- samt galopp- och travsportrörelse. (Närmare uppgifter om verksamhetens fördelning på stuteri- respektive tävlingsverksamhet lämnades icke). Hästarna hade under beskattningsåret varit placerade på skilda kapplöpningsbanor samt på ett stuteri utanför Lidköping, där de varit "inackorderade". Något stall i Göteborg hade inte funnits. Administrationen av rörelsen hade skett från A:s kontor i Göteborg, där A bedrev agenturrörelse, i vars räkenskaper nu förevarande rörelse ingick. Rörelsen hade lämnat ett underskott å 59 074 kr. A yrkade avdrag för hela underskottet vid taxering enligt KL i Göteborg. MKPN medgav avdrag endast med 5 % av underskottet, enär för berörda verksamhet annat fast driftställe än huvudkontoret inte funnits i Göteborg. KR: ej ändring. RR: ej utredning. Jfr RÅ 1939 ref 40.

Under senare år har flera nya travbanor tillkommit bl. a. i Östergötland (Mantorp), i Halland (Halmstad) och i Småland (Kalmar). Detta tillika med förhållandet att antalet stallplatser på de olika banorna på grund av det ökade intresset är alltför ringa har medfört att de på respektive bana uppstallade hästarna ofta ej räcker till för de i de flesta fall förekommande 8—10 loppen. Gästspel av hästar från andra håll sker därför i stor omfattning. Ofta förekommer dylika gästspel i samband med de "stora" lopp, som med förhöjda priser arrangeras vid vissa tillfällen varje år. Såvitt kan bedömas kan dylika gästspel ej leda till att vid taxering till kommunal inkomstskatt beskattning skall ske i den kommun, där gästbanan är belägen. Beskattning bör i sådana fall ske i den kommun, där hästarna vanligtvis är stationerade.

Open access från www.skattenytt.se, 2025-06-10 20:07:38